

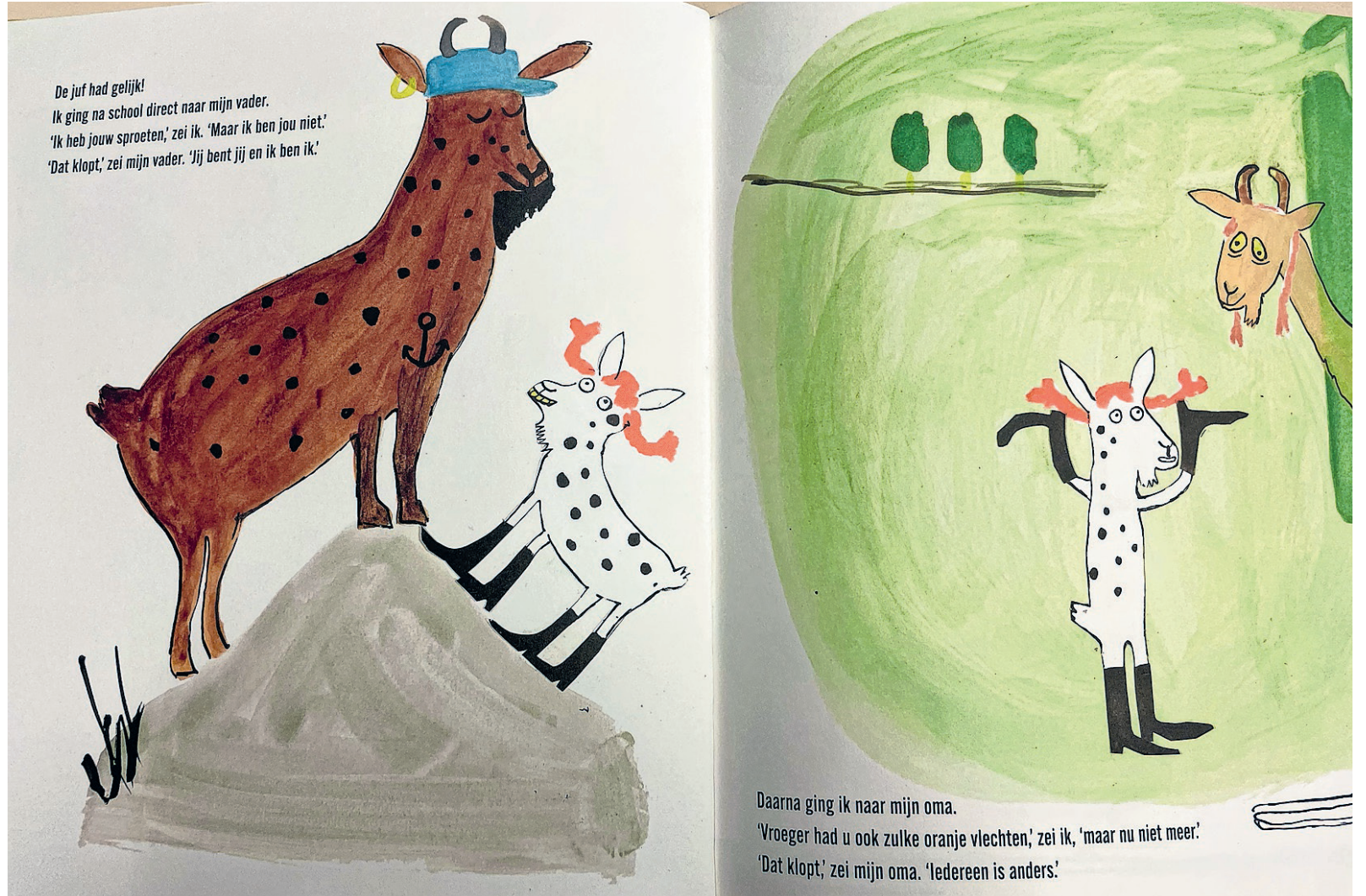
Onrust over Week van de Lentekriebels

Ontbrekende transparantie, desinformatie en politiek correcte antwoorden over de lesmethode. De landelijke voorlichtingsweek over relaties en seksualiteit doet ook in Altena veel stof opwaaien.

BABYLONIËNBROEK • Toen Henri Verhagen uit Babyloniënbroek een appje ontving met daarin de flyer van Gezin in Gevaar over de Week van de Lentekriebels, zocht hij op internet naar het beschikbare lesmateriaal. “Dan roept het wel vragen op als je een boek tegenkomt voor kinderen vanaf vijf jaar over wat pijpen is. Zeker als daar de naam van Rutgers achterop staat.”

Henri benadrukt dat hij niet weggezet wil worden als de overbezorgde ouder die de flyer van Gezin en Gevaar direct voor waarheid aanneemt of wereldvreemd is. “Ik ben niet tegen de Week van de Lentekriebels. Ik denk dat het belangrijk is dat een kind van vier jaar leert om grenzen aan te geven. Dat nee ook echt nee is en dat je niet met vreemde mensen moet meegaan. Na het zien van de flyer deed ik zelf onderzoek naar het lesmateriaal. Ik kon me niet voorstellen dat dit het lesmateriaal zou zijn voor de kleuterklas en vermoedde dat het een uitzonderlijk voorbeeld was. Dat zien we in Nederland wel op meer thema's: een kleine minderheid met een grote mond roept iets en 95% van de mensen zit in het nuchtere midden. Die hoor je meestal niet. En stel je wel vragen, dan word je al snel in de conservatieve wappiehoek gedrukt. In dit geval ben ik gewoon een bezorgde ouder die wil weten hoe het wél zit.”

Daar sluit ook Anton Luijendijk zich bij aan. “Ik heb die flyer niet in de ouderapp van Den Biekûrf gezet met het idee dat we de boel flink moeten opschudden, integendeel. Maar als ik vind dat ik ergens iets van moet vinden, dan vind ik dat anderen dat ook moeten kunnen.” Hij zegt het lachend om de woordspeling, maar is wel degelijk serieus. “Van discussiëren word je nooit dommer, dus als zo'n flyer verspreid wordt, dan moeten we er juist het gesprek met elkaar over aangaan.” Anton stapte na het zien van de flyer naar de directrice van de school. “Nadia (Verhoeff – red.) gaf aan dat ze de flyer ook gezien had en dat Den Biekûrf niet met deze materialen werkt. Toen was ik gerustgesteld.” Over het idee achter de Week van de Lentekriebels is Anton wel te spreken. “Vorig jaar deed de school er ook aan mee en dat

• Op Den Biekûrf gebruiken ze onder andere het prentenboek 'Ik ben Pippi niet!' van Yvonne Jagtenberg.

FOTO: AANGELEVERD

zorgde juist voor hele mooie gesprekken thuis aan de eettafel. En als onze mening niet helemaal gelijk loopt met wat ze op school horen, dan biedt het ons als ouders de gelegenheid om dat verschil met onze kinderen te bespreken en daar onze christelijke normen en waarden aan toe te voegen.”

Voor de aanwezigheid van de combinatieklassen op Den Biekûrf was voor Henri reden voor zijn vragen. “In die context riep de flyer vragen op. Op internet zag ik verontrustend materiaal dat ik persoonlijk niet geschikt vind voor mijn dochter van vier. Daarop vroegen we de school of zij ook meedoen met de Week van de Lentekriebels. We gaven aan dat we geen prettig gevoel kregen bij wat ik hierover vond op internet. De school

gaf aan dat zij zich niet herkenden in dit materiaal en dat ze dit materiaal op deze school niet gebruiken.”

Wat Henri het meeste dwarszit, is dat hij nergens kan terugvinden welke lesmaterialen Rutgers dan wel aanbiedt. “Als we ervan uitgaan dat het onderwijs en Rutgers goede intenties hebben, dan moet het voor hen ook vervelend zijn dat er nu zo'n nare discussie over op gang komt. De boeken die op verschillende plekken genoemd worden, daar staat wel op dat het voor kinderen vanaf vijf jaar is en daar is de naam van Rutgers aan verbonden. Als ze vervolgens door verschillende media om een reactie gevraagd worden, dan doen ze dat af met de opmerking dat het om extreme voorbeelden gaat. Maar waarom vertellen ze dan niet wat er

wel gebruikt wordt? Als vervolgens de mensen die er vragen over stellen worden weggezet als 'extrem conservatief' of alleen enkele voorbeelden worden ontkracht, wekt dit bij mij alleen maar meer vragen op. De organisatie kiest ervoor om met politieke antwoorden de echte vragen niet te beantwoorden. De voorbeelden zijn volgens de organisatie bijvoorbeeld geen onderdeel van het lesmateriaal. Maar deze staan dan wel op hun leeslijst. En ik weet als ouder niet of de school deze boeken wel of niet heeft opgenomen in de lessen.”

Henri denkt ook dat het nogal verschil maakt of een kind naar school gaat in Broek of in een grote stad. “Ik ken in ons dorp bijvoorbeeld geen kind dat opgroeit bij twee vaders of

twee moeders. Als er een kleuter is waarbij dit wel aan de orde is, dan kan ik me goed voorstellen dat je er al in de kleuterklas aandacht aan besteedt. Maar is dit niet het geval, dan kun je daar ook mee wachten tot de kinderen iets ouder zijn. Je hoeft ze niet wereldvreemd te maken, want ze gaan uiteindelijk ook naar de middelbare school. Maar misschien dat een generiek lesprogramma dus niet bij alle scholen past. Ik denk dat de ophef laat zien dat het belangrijk is dat een organisatie als Rutgers ook de ouders meeneemt in dit lesmateriaal. Dat de ouders het lesmateriaal in kunnen zien en hier eventueel ook thuis nog met de kinderen aandacht aan kunnen besteden. Dit kan dan hopelijk veel zorgen wegnemen.”

Marianne van de Werken

Rutgers reageert op zorgen van ouders

REGIO • Op internet circuleren verschillende materialen waar verontruste ouders hun vraagtekens bij plaatsen. Wij vroegen Rutgers om op bepaalde uitlatingen te reageren.

Zo staat er in de flyer van Gezin in Gevaar: 'Rutgers benadrukt de rol van de leraar als voorbeeldfiguur en moedigt hen aan om uit eigen ervaring te spreken.' Volgens Elsbeth Reitzema, expert relationele en seksuele vorming bij Rutgers, klopt dit niet helemaal. “Rutgers ziet ouders, leerkrachten en andere opvoeders – denk aan opa, oma, tante, jeugdzorg – als belangrijke voorbeeldfiguren voor kinderen waar het gaat om respectvol gedrag. Kinderen kijken naar hen op en leren van hen hoe zij met anderen om kunnen en moeten gaan. Dit geldt voor alle thema's en onderwerpen in het leven, zo ook op

het gebied van seksuele opvoeding. We leren leerkrachten daarin juist dat ze nooit informatie over zichzelf moeten geven die niet aansluit bij de leeftijd, ontwikkeling en leefwereld van kinderen, en ook zeker niets moeten vertellen wat zij zelf niet willen delen.”

In het artikel hierboven uit Henri Verhagen onder meer zijn zorgen over een boekje voor vijfjarigen waarin wordt uitgelegd wat pijpen is. Volgens Elsbeth Reitzema is het boekje 'Wat is seks' waar het hier om gaat, niet in samenwerking met Rutgers gemaakt en is het ook geen onderdeel van het lesmateriaal. “Op onze website seksuele vorming.nl staat een boekenlijst (zoek op boekenlijst – red.). De boeken op deze boekenlijst bevatten een verscheidenheid aan onderwerpen die kin-

deren interessant kunnen vinden en waar zij vragen over kunnen hebben. Deze boeken zijn geschreven en geïllustreerd door mensen met verschillende expertises, achtergronden en perspectieven. Ouders, verzorgers en leerkrachten kunnen zelf inschatten welke van deze boeken wel of niet passen bij waar zij voor staan en wat zij kinderen mee willen geven. Deze boekenlijst is met zorg samengesteld door experts relationele en seksuele ontwikkeling en bevat boeken die niet eerder dan 2014 zijn verschenen of herdrukt. De boekenlijst is onderverdeeld in lijsten per leerjaar van de basisschool, zodat deze aansluiten bij de leeftijd, ontwikkeling en leefwereld van kinderen en jongeren. Deze boeken zijn suggesties en kunnen ouders en onderwijsprofessionals ondersteunen. Ze behoren niet tot (verplicht) lesmateriaal.”

Door het RIVM erkende lesmethodes

“Aandacht voor seksualiteit en seksuele diversiteit is opgenomen in de kerndoelen van het onderwijs”, laat Elsbeth Reitzema namens Rutgers weten. “Hoe de school hier les over geeft, daar is de school vrij in. Er zijn drie door het RIVM erkende lesmethodes die wij aanraden aan scholen, omdat deze wetenschappelijk onderbouwd zijn. Als het gaat om het gebruik van erkende lesmethodes, dan geeft 27,4% van de scholen aan dat ze 'Kriebels in je buik' (Rutgers) gebruiken, 9,2% gebruikt 'Wonderlijk gemaakt' (Driestar educatief) en 1,5% gebruikt Veiligwijs (Zorg voor seksualiteit). Ongeveer 60% van de scholen gebruikt dus geen erkende methode. Zij maken zelf lesmateriaal of gebruiken iets anders.”

“We maken op OBS Den Biekûrf in Babyloniënbroek en Kanjerschool de Wilgenhoek in Hank gebruik van 'Kriebels in je buik', maar we kijken daarbij wel kritisch naar het lesmateriaal”, legt directrice Nadia Verhoeff uit. “We kijken naar het materiaal dat bij de leeftijd van de kinderen past. Je gaat met kinderen in de kleuterklas ook niet worteltrekken of vermenigvuldigen. Zeker gezien de ophef rondom de Week van de Lentekriebels hebben we als school nog kritischer naar ons lesmateriaal gekeken. Zo zit het in het lesmateriaal van Rutgers bijvoorbeeld een les over de verschillende stadia van het groeien van de piemel. Dat vinden we te expliciet. Maar de zweetvoeten en de baardgroei behandelen we wel. Zo halen we uit alle lessen de onderdelen die wij belangrijk vinden en dat komt terug in het onderwijs. Maar altijd houden we voor ogen dat het is afgestemd op de leeftijd van het kind.”